

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЪЛГАРИТЕ В ЧУЖБИНА

Да се
 редишките 3 едници
 15.11.2011
 Мж. № 101-0207-1 / 14.11.2011 г.

ДО
 КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
 НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

На ваш № 6 от 25.02.2011 г.

Относно: становище по конституционно дело № 4 от 2011 г.

**УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА
 КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,**

На основание чл. 18, ал. 2 от Конституционния съд във връзка с конституирането на Държавната агенция за българите в чужбина като заинтересована страна с Определение от 24.02.2011 г. по конституционно дело № 4 от 2011 г. давам следното становище:

Кодифицирането на изборното законодателство е акт на унифицирането на всички правни разпоредби, отнасящи се до местните избори, изборите за народни представители, избори за Европейски парламент, както и избори за президент и вицепрезидент на Република България. Предвид обхвата на правната уредба на Изборния кодекс, обн., ДВ, бр. 9 от 28.01.2011 г., обществените отношения, които той урежда и също така важноста му за демократичния и европейски облик на държавата ни, не би могло да се каже, че по дух и идея той е продукт само и единствено на настоящото Народно събрание.

Неоспорим факт е, че именно 41-то Народно събрание се зае сериозно със задачата на цялостното разработване и приемане на атакувания пред Вас, в Конституционния съд, нормативен акт. При преглед на цялата действаща законова и подзаконова нормативна база, видно е, че почти всеки нормативен акт е бил променян и/или отменян в едни последващ период от действието му. Всеки един законодател с опит в нормотворческата дейност е наясно, че не би могло да се изготви и приеме един съвършен нормативен акт, който никога да не бъде изменен и срещу чиито текстове да няма каквито и да било възражения.

Констатацията би могло да се отнесе и до Изборния кодекс. Той въвежда строги правила и рамки за провеждане на всички видове избори, отнасящи се до всички участници в изборния процес. Въвеждането на принципа на уседналост дава възможност за ограничаване на едно много неприятно явление от съвременната политическа история на България – изборният туризъм. Също така и премахването на удостоверенията за гласуване на друго място е гаранция за прекратяването му.

В кодекса е предвидено създаването на една Централна избирателна комисия (ЦИК). Въвежда се изискването политическите партии да се регистрират в ЦИК за всеки конкретен вид избори, като представят съответните документи, че са спазвали устава си. Несъстоятелността на участието на партии-фантоми в избирателния процес е доказано през целия период на организирането на демократични избори.

С Изборния кодекс е възприет разумен подход относно правната регулация на изборния процес в чужбина, в това число и откриването на избирателни секции. Във всяка една секция, независимо къде е разкрита – в дипломатическо и/или консулско представителство на Република България или извън него, ще присъства представител на българските власти в секциите, който да отговаря за документите (чл. 37, ал. 11). Също така възможно е на територията на едно дипломатическо и/или консулско представителство да се открие повече от една секция.

Отпадането на мажоритарния избор на районните кметове в градове с райони делене, е с цел мажоритарно избраният кмет да може да си съставя екип, с който да управлява града, избрал го на избори. Важен мотив за въвеждането на принципа е, че районните кметове нямат финансов ресурс за управление на районите, а е нормално кметът да си избира екип и заедно с него да носи отговорността за управлението.

Въвеждането на експериментално гласуване по електронен път по Интернет в изборите за президент и вицепрезидент предполага по-нататъшното развитие на приетата нормативна база. Развитието на информационните технологии за в бъдеще би позволило осъвременяването и на упражняването на активното избирателно право на всеки един български гражданин.

С уважение:

Росен Иванов
Председател

